

[A. C. Normann.]

hele den tankegang, at man nu skulle få alle landkommunerne til at sætte promillerne op til noget i retning af 35, efter at vi næsten har fået en fordobling af jordpriserne, siden den 12. vurdering fandt sted, hører hjemme i fablernes skræmmende verden, og derfor burde det ærede medlem hr. Anders Andersen lade være med at tale om så outrerede muligheder. Der er jo ikke et menneske her i salen, der tror på, at en sådan tilstand kunne opstå.

Anders Andersen: Må jeg først sige til hr. A. C. Normann, at jeg tror, han må have misforstået mig. Jeg talte ikke om milliardbeløb, der blev lagt over på landbruget. Jeg sagde med udgangspunkt i hr. Niels Westerby's bemærkning om et loft på 35 promille, at hvis vi kom på 35 promille — og så kan jeg nævne tal nu — så ville det betyde en sognekommunal ejendomsbeskatning af landbruget på 350 mill. kr.; det svarer nogenlunde til det, jeg sagde, til 2.000 kr. pr. ejendom i gennemsnit af samtlige ejendomme, og det er en stigning fra de nuværende 140 mill. kr. på over 200 mill. kr. (*A. C. Normann:* Ja men den tanke er jo lige så umulig!). Jeg ved ikke, hvor umulig den er; det afhænger jo af, hvad sognekommunerne vil. Mange sognekommuner har ligget højere, det skal man jo ikke glemme; men det udgiftspres, der bliver i sognekommunerne på grund af inflationen, kan jo være medvirkende til, at man måske skeler hertil og lægger lidt rigeligt over på ejendomsbeskatningen; det føler jeg mig i hvert fald meget utryg over for.

Hr. Ove Hansen drager nu igen afskrivningsreglerne frem. Jeg vil gerne have at vide: fik landbruget i 1957 gunstigere afskrivningsregler, end de øvrige erhverv havde? Eller var det bare en ajourføring for landbrugets vedkommende, så vi fik de samme afskrivningsregler? Det vil jeg gerne have at vide, når man fremhæver afskrivningsreglerne som begrundelse for, at man nu skulle forstærke ejendomsbeskatningen.

(Kort bemærkning).

Ove Hansen: Hvis hr. Anders Andersen havde lyttet efter, hvad jeg sagde før,

ville han have hørt, at jeg netop sagde, at da vi i 1957 indførte disse afskrivningsregler, fik landbruget tilsvarende fordele, som var gældende for andre erhverv. Landbrugerne fik dog den særlige fordel, da de ikke havde haft adgang til tidligere at foretage afskrivninger, at nu fik de lov til at skrive af fra toppen, fra anskaffelsessummen; naturligvis blev alle erhverv lige-stillet, men det var dog afgjort en forbedring af landbrugets vilkår.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen: Jeg konstaterer altså, at hr. Ove Hansen må erkende, at landbruget først i 1957 fik samme afskrivningsregler som andre erhverv, og at dette nu skal bruges som et argument for, at landbruget i 1966 skal have en højere beskatning, end vi har haft tidligere. Jeg takker for oplysningen.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Jeg er enig med den højtærede indenrigsminister i, at der næppe kan siges noget nyt i denne debat; men jeg kan ikke to gange i træk sidde og høre på, at det ærede medlem hr. Anders Andersen siger, at vi har besluttet at forstærke beskatningen. Vi kan lige så godt have besluttet at mildne den, derom ved det ærede medlem lige så lidt som jeg, for vi har overladt det til kommunerne. Det er ikke berettiget at hævde, at der er truffet en beslutning om at forstærke beskatningen for landbruget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 98 stemmer mod 54; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 100 stemmer mod 54.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5

vedtoges uden afstemning.